

Ποια ήταν η μητέρα του Χριστού;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Η ομορφιά της ήταν τέτοια που θάμπωσε και τους αγγέλους και ο Θεός την όρισε ως μητέρα του Υιού του. Αυτή είναι η μοναδική γυναίκα που αξιώθηκε να επιτελέσει το μοναδικό έργο της Ενανθρωπήσεως του θεανθρώπου. Ο ρόλος της σημαντικός και μεγάλος!

Μέσα στο σώμα του Χριστού ήταν το σώμα της μητέρας και μέσα στο αίμα Του κυλούσε το αίμα αυτής. Τα κύτταρά Του ήταν από τα κύτταρά της. Τι ανώτερο αυτού έγινε ποτέ στον κόσμο; Αυτή η ένωση θείας και ανθρώπινης φύσης έγινε στα σπλάγχνα της «Παναχράντου κόρης». Πράγματι, η Θεοτόκος Μαρία ήταν το σκεύος στο οποίο κατοίκησε ο Θεός και όχι μόνο κατοίκησε αλλά έστησε τον θρόνο Του. Η κοιλιά της Παναγίας ήταν ο τόπος για να ενωθεί ο ουρανός και η γη. Αυτή η νεαρή κόρη ήταν γεμάτη χαρίσματα και αυτά τιμά και υμνεί η Εκκλησία μας σε κάθε δική της εορτή.

Λένε οι γέροντες στο Άγιον Όρος ότι αν κάποιος κάνει κάθε μέρα τους χαιρετισμούς της Παναγίας κάποτε θα αξιωθεί να δεχθεί επίσκεψη από την Ίδια!

Στην χριστιανική εκκλησιαστική τέχνη και ειδικότερα στην αγιογραφία έχει αναπτυχθεί ιδιαίτερος κύκλος αγιογράφησης εικόνων της Παναγίας από τις οποίες οι πλέον καθιερωμένοι τύποι είναι: η Θεοτόκος ως αυτοτελής παράσταση ή μαζί με το Θείο βρέφος: η Δεομένη η Πλατυτέρα, η Γαλακτοτροφούσα, Οδηγήτρια, Νικοποιός, Ελεούσα ή Γλυκοφιλούσα, Αγιοσορίτισσα, Παναγία η Σκέπη,

Βλαχερνίτισσα, Παναγία του Πάθους (Αμόλυντος), Παναγία με το παίζον παιδίον, Παναγία η "Αγία Παρασκευή".

Συναποκεινόζεται με την Αγία Οικογένεια, ενώ θέματα του βίου της εικονογραφούνται, όπως ο Ασπασμός του Ιωακείμ και της Άννης, η Γέννηση της Θεοτόκου, Η Αγία Άννα θηλάζουσα την Θεοτόκο, Βρεφοκρατούσα Αγία Άννα, Η Κολακεία της Θεοτόκου, Επταβηματίζουσα, Η Ευλογία της Θεοτόκου υπό των ιερέων, Εισόδια της Θεοτόκου, Η παραλαβή της πορφύρας υπό της Θεοτόκου, Η εξανθήσασα ράβδος του Ιωσήφ, Η παραλαβή της Θεοτόκου από τον Ιωσήφ εις τα ίδια, Ευαγγελισμός της Θεοτόκου παρά το φρέαρ, Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου, Ο ασπασμός της Θεοτόκου και της Ελισάβετ, οι υποψίες και η θλίψη επί τη εγκύω ή το Όνειρο του Ιωσήφ, Το ύδωρ της ελέγξεως, η Θεοτόκος στο ταξίδι προς τη Βηθλεέμ, η Θεοτόκος στην απογραφή του Κυρήνιου, η Κοίμηση της Θεοτόκου.

Ο Ιερός Ναός Παναγίας Φανερωμένης Νέας Μηχανιώνας Θεσσαλονίκης, που κτίσθηκε από τους Μικρασιάτες και στεγάζει την εικόνα της Παναγίας Φανερωμένης από τη Μηχανιώνα της Μικράς Ασίας.

Η Παναγία είναι το περισσότερο από κάθε άλλο ιερό πρόσωπο που τιμά ο ελληνικός λαός όπως αποδεικνύεται τόσο στις εκφράσεις επίκλησης όπως «Παναγία μου, Παναγία μου» ή «Παναγιά μου πρόφθασε..» κ.λπ. όσο και από τη πλούσια υμνολογία καθώς και από το πλήθος των ναών που είναι αφιερωμένοι σ' εκείνη, όπου σύμφωνα με τη χριστιανική παράδοση παρακαλεί συνέχεια τον Ιησού για τη σωτηρία του κόσμου. Ιδιαίτερα σ' ελληνικά νησιά όπου βρίσκονται εικόνες της αποτελούν σήμερα πανελλήνια προσκυνήματα όπως η Παναγία της Τήνου, η Παναγία η Εκατονταπυλιανή στη Πάρο, η Παναγία η Αργοκοιλιώτισσα και Παναγία η Δροσιανή στη Νάξο και η Παναγία Ψαριανή στα Ψαρά. Μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή πολλές εικόνες της Θεοτόκου μεταφέρθηκαν από τους Μικρασιάτες στον ελλαδικό χώρο, όπως η Παναγία Φανερωμένη από τη Μηχανιώνα της Μικράς Ασίας στην Νέα Μηχανιώνα Θεσσαλονίκης, η Παναγία η Βουρλιώτισσα από τα Βουρλά στον Μητροπολιτικό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Νέας Φιλαδέλφειας Αττικής, η Παναγία Παραβουνιώτισσα από τη Γαλλιμή Προκοονήσου του Μαρμαρά στην Ερέτρια, η Παναγία Κορυφινή από τη μικρασιατική νήσο Καλόλιμνο του Μαρμαρά στα Νέα Μουδανιά.

Εορτολόγιο

Όλες οι εορτές προς τιμή της Παναγίας χαρακτηρίζονται «Θεομητορικές εορτές». Κυριότερη θέση κατέχει η Κοίμηση της Θεοτόκου στις 15 Αυγούστου που κατέχει ιδιαίτερη θέση στο λαϊκό καλαντάρι με νηστεία και τις «παρακλήσεις» που προηγούνται, όπου σε πολλά νησιά στολίζουν και τον επιτάφιό της. Σημαντική

ακόμη εορτή είναι και τα Εισόδια της Θεοτόκου στις 21 Νοεμβρίου που λέγεται και «ημέρα της Παναγίας της Αρχισπορίτισσας» ή «Παναγίας της Μεσοσπορίτισσας» ή και της «Ξεσπορίτισσας» ταυτιζόμενη με τις γεωργικές εργασίες, ή ακόμα και «Πολυσπορίτισσας» επειδή την ημέρα αυτή συνηθίζεται στα νησιά να βράζουν πολυσπόρια, τη λεγόμενη «μαεργιά». Επίσης ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου στις 25 Μαρτίου, που συνδυάστηκε με τον Ευαγγελισμό της ελληνικής εθνικής παλιγγενεσίας και που καθιερώθηκε πρώτη εθνική εορτή από τον Βασιλέα Όθωνα. Ακόμη, στις 31 Αυγούστου γιορτάζεται η Κατάθεση της Τιμίας Ζώνης της Θεοτόκου (δηλαδή η μεταφορά της Ζώνης της Παναγίας στον ναό της Θεοτόκου των Χαλκοπρατείων, στην Κωνσταντινούπολη το 395 μ.Χ. και το θαύμα της θεραπείας της αυτοκράτειρας Ζωής 410 χρόνια αργότερα μέσω της Ζώνης). Στις 8 Σεπτεμβρίου εορτάζεται το Γενέθλιον της Θεοτόκου, στις 9 Δεκεμβρίου η Σύλληψη της Θεοτόκου και στις 26 του ίδιου μήνα η Σύναξη (η συγκέντρωση των πιστών για την απόδοση τιμής στη Μητέρα του Σωτήρος). Πολύ σημαντική εορτή θεωρείται και η 28η Οκτωβρίου, η Αγία Σκέπη της Θεοτόκου, εορτή η οποία το 1952 μεταφέρθηκε από την 1η Οκτωβρίου στην 28η ως ένδειξη ευγνωμοσύνης προς την Παναγία για τη σκέπη και την προστασία της κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Η 29η Απριλίου είναι η μόνη κινητή εορτή της Παναγίας, και τιμά την αποκάλυψη μιας ιερής πηγής στην Κωνσταντινούπολη από την Θεοτόκο σε έναν στρατιώτη. Τέλος ιδιαίτερη θέση κατέχουν οι λεγόμενοι «χαιρετισμοί» προς την Παναγία που ψάλλονται κατά τη Μεγάλη Τεσσαρακοστή.

Παναγία Μήτηρ Θεού, φορητή εικόνα Άγιο Όρος

Γενικά οι ύμνοι που αναφέρονται στη Θεοτόκο ονομάζονται Θεοτοκία που ψάλλονται είτε μεμονωμένα είτε σε ιδιαίτερες ακολουθίες στις Θεομητορικές εορτές. Κυρίαρχη θέση απ' όλους τους ύμνους που γράφτηκαν για να τιμήσουν τη Θεοτόκο είναι ο Ακάθιστος Ύμνος που ψάλλεται στους ναούς την περίοδο της Σαρακοστής, ο οποίος και αναφέρεται στην ενσάρκωση του Ιησού Χριστού, τονίζοντας την απαρχή της σωτηρίας των ανθρώπων από του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου.

Άλλοι επίσης σημαντικοί ύμνοι είναι οι περιλαμβανόμενοι στον Μικρό και Μεγάλο Παρακλητικό Κανόνα, τα τροπάρια των οποίων τονίζουν ιδιαίτερα τον χαρακτήρα της μεσίτριας μεταξύ Θεού και ανθρώπων και ταυτόχρονα την ευλάβεια των Χριστιανών, που ψάλλονται στις 14 πρώτες ημέρες του Αυγούστου, που προηγούνται της εορτής της Κοίμησης της Θεοτόκου.

Μεγάλος επίσης αριθμός είναι οι διάφορες δεήσεις και ευχαριστίες που ψάλλονται στις ιερές ακολουθίες επίσης με χαρακτήρα μεσιτείας επικαλούμενες σε περιπτώσεις θεραπείας, δοκιμασίας, παρηγοριάς, καθώς και για ενίσχυση της

πίστης αλλά και ειρήνη στην Εκκλησία γενικότερα, το περιεχόμενο των οποίων θα μπορούσε να συνοψιστεί στη φράση – προσευχή προς τη Θεοτόκο:

“Την πάσαν ελπίδα μου εις Σε ανατίθημι, Μήτερ του Θεού, φύλαξόν με υπό την σκέπην Σου”.

Πηγή: iellada.gr